

ଜାତୀୟ କବି ଏକାଞ୍ଚାଳିତ ମହାନ୍ତି

ପୃଷ୍ଠଭୂମି :

ଭାରତବର୍ଷ ପୂର୍ବ ଉପକୂଳ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶରେ ଭଦ୍ରକ ଜିଲ୍ଲାର ବଙ୍ଗୋପ ସାଗର କୂଳବର୍ତ୍ତୀ ବାସୁଦେବପୁର ଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ଅଖ୍ୟାତ ପଲ୍ଲୀ ଗ୍ରାମ 'ଇରମ' । ଏକ ପାର୍ଶ୍ୟରେ ଦିଗନ୍ତ ବିସ୍ତାରୀ ସୁନାଳ ବଙ୍ଗୋପ ସାଗର, ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଜୁଆର ପୁଷ୍ପ ଗମେଇ ନଦୀ ଓ କାଂଶବାଂଶ ନଦୀର ସୁନାଳ ଜଳଧାରା। ଇରମ ଓ ସଂଲଗ୍ନ ଗ୍ରାମ ଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ଏହି, ନଦୀ ଓ ସାଗର ଘେରା ଏକ ଚକଳା। ବିଶେଷତଃ 'ଇରମ' ଗ୍ରାମ ଥିଲା ବହୁ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ।

ଦେଶର ଘୋର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ନୂତନ ଚେତନା ଓ ଜନଜାଗରଣ ଯେତେବେଳେ ଜନମାନସକୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ କରୁଥାଏ ସେହି ସମୟରେ ଜନ୍ମଲାଭ କରିବା ଓ ପରେ ସେଇ ଚେତନା ଓ ଜାଗରଣରୁ ସୁଯୋଗ୍ୟ ଦାୟାଦ ହେବାର ବିରଳ ସୌଭାଗ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ବାଞ୍ଚାଳିତ ମହାନ୍ତି ।

ଜନ୍ମ :

ସ୍ଵ ୧୮୯୭ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ମାସ ୨୦ ତାରିଖରେ ଉପରୋକ୍ତ 'ଇରମ' ଗ୍ରାମରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ବାଞ୍ଚାଳିତ ମହାନ୍ତି । ପିତା ଚିନ୍ତାମଣୀ ମହାନ୍ତି ଓ ମାତା ପବିତ୍ରାଦେବୀ । ପିତା ଚିନ୍ତାମଣୀ ମହାନ୍ତି ନିମ୍ନ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ପରିବାରରୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଥାଇ ଇରମରେ ଜମିଦାର ନୀଳମାଧବ ପାଢ଼ୀଙ୍କ ଜମିଦାରି ସିରସ୍ତାରେ ଜନୈକ ସ୍ଵଳ୍ପ ବେତନଭୋଗି ଗୁମାସ୍ତା । ଚାକିରୀରେ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସ୍ଵଳ୍ପ ଆୟରେ ପରିବାର ଭରଣ ପୋଷଣ କରିବା କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ଜମିଦାର ସିରସ୍ତାରେ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ଥାଇସୁଦ୍ଧା, ଚିନ୍ତାମଣୀ ସ୍ଵାଧୀନଚେତା ନ୍ୟାୟବନ୍ଧୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିବାରୁ ଜମିଦାରଙ୍କ ପ୍ରଜାପାତନ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵୀକାର ନ କରିବା ହେତୁ ଜମିଦାରଙ୍କର ପ୍ରିୟପାତ୍ର ହେବା ତ ଦୂରର କଥା ସଦାସର୍ବଦା ଜମିଦାର ଓ ଚିନ୍ତାମଣୀଙ୍କର ମାନ ମନାନ୍ତର କ୍ରମାଗତ ବୃଦ୍ଧିପାଇବାରୁ ଚିନ୍ତାମଣୀଙ୍କୁ ଗୁମାସ୍ତା ଚାକିରୀ ଛାଡ଼ି ଭଦ୍ରକରେ କୋର୍ଟ କଚେରୀରେ ମୋହରୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । କବି ବାଞ୍ଚାଳିତଙ୍କର ପିତା ଚିନ୍ତାମଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଜମିଦାରଙ୍କର ଆକ୍ରୋଶ, ରୁକ୍ଷ ବ୍ୟବହାର ଓ ଚିନ୍ତାମଣୀଙ୍କର ସ୍ଵାଧୀନଚେତା ଭାବ ଓ ଅନ୍ୟାୟର ପ୍ରତିବାଦ ଇତ୍ୟାଦି ବାଞ୍ଚାଳିତଙ୍କର ବାଲ୍ୟଜୀବନରେ ବେଶ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା ।

ବାଲ୍ୟଶିକ୍ଷା :

ବାଞ୍ଚାଳିତଙ୍କର ବାଲ୍ୟବୟସରେ ମାତୃ ବିୟୋଗ ଘଟିଥିଲା । ଇରମ ଗ୍ରାମରେ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଚାଟଶାଳୀରେ ପାଠପଢ଼ା ଆରମ୍ଭ କ୍ରମରେ ଓଡ଼ିଆ ଫେଡ଼ାକ ଇତ୍ୟାଦି ତଦାନିନ୍ତନ ପାଠ୍ୟକ୍ରମାନୁସାରେ ନିମ୍ନ ପ୍ରାଥମିକ ଓ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରି ୧୫ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସ୍ଵ ୧୯୧୨ ମସିହାରେ କଲିକତା ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଧିକାରରେ ମାଟ୍ରିକ ପରୀକ୍ଷା କୃତ୍ରି ସହ ପାଶ କଲେ ।

ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା :

କବି ବାଞ୍ଚାଳିତ ମାଟ୍ରିକ ପରେ ତତ୍କାଳୀନ ଏନଗ୍ରାନସ୍ ପରୀକ୍ଷା ପାଶ କଲାପରେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଆଗ୍ରାହାନ୍ତିତ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ପିତାଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ଦୁରବସ୍ଥା ଜନିତ ଯଥା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଲାଭ ନିମନ୍ତେ ସୁବିଧା ଓ ସୁଯୋଗ ମିଳିନଥିଲା । ଫଳରେ ବାଧ୍ୟହୋଇ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଭଦ୍ରକ ହାଇସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷକତା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷକତା ସମୟରେ ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ ଜନୈକ ଛାତ୍ର ଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ କବି ବାଞ୍ଚାଳିତ କଟକ ରେଭେନସା କଲେଜରେ ଆଇ.ଏ. (ତଦାନିନ୍ତନ ଏଫ.ଏ.) ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ ଓ ରେଭେନସା କଲେଜ ହଷ୍ଟେଲରେ ରହି ନିଜର ସହପାଠୀ କବି ମଞ୍ଜୁଳ କୃଷ୍ଣପ୍ରସାଦ ବସୁଙ୍କ ସହିତ ସଂଗୀତ ରଚନା ଆଲୋଚନା ଓ ଚର୍ଚ୍ଚା ସହିତ ସାଧାରଣ ଅଧ୍ୟୟନ ଅବ୍ୟାହତ ରଖୁଥିଲେ । କବି ସ୍ଵ ୧୯୧୫ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଆଇ.ଏ. ପାଶ କରିଥିଲେ । ତଦପରେ ରେଭେନସା କଲେଜରେ ବି.ଏ. ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ସମୟରେ କାନ୍ଥକବି ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ, ଗୋବିନ୍ଦ ସୁରଦେଓଙ୍କ ସହିତ କବି ବାଞ୍ଚାଳିତଙ୍କର ବେଶ ଆତ୍ମୀୟତା ଜନ୍ମିଥିଲା । ସେହି ସମୟରୁ ହିଁ ବାଞ୍ଚାଳିତ ଜଣେ ସୁସଙ୍ଗୀତଜ୍ଞ, ବକ୍ତା ଓ ଜନସେବୀ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହୋଇପାରିଥିଲେ ।

ବିବାହ ବନ୍ଧନ :

କବି ବାଞ୍ଚାଳିତଙ୍କର ବି.ଏ. ପାଶ ପରେ ତାଙ୍କର ସରକାରୀ ଚାକିରୀ ପ୍ରତି ବିତୃଷ୍ଣା ଭାବ ଦେଖି ତାଙ୍କର ପିତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମିୟମାଣ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ । ମାତ୍ର ବାଞ୍ଚାଳିତ ଶିଘ୍ର ସାଂସାରିକ ବନ୍ଧନରେ ଛନ୍ଦି ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ପିତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ସ୍ଵ ୧୯୧୮ ମସିହା ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାର ସୋର ଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅନନ୍ତପୁର ଗ୍ରାମରେ ତତ୍କାଳୀନ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତବଂଶୀୟ ଦୟାଳୁ ଓ ପରୋପକାରୀ ଜମିଦାର ଶ୍ରୀ ରାଧାନାଥ ଦାସ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ କନ୍ୟା ହେମଲତାଙ୍କର ପାଣିଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ବାଞ୍ଚାଳିତ ଯୌତୁକ ବିରୋଧୀ ଥିବାରୁ ବିବାହ ଜନିତ କୌଣସି ଯୌତୁକ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ ।

ଦେଶ ପ୍ରେମ ଓ ସଂଗ୍ରାମୀ ଜୀବନର ଆରମ୍ଭ :

କବି ବାଞ୍ଚାଳିତ ରେଭେନସା କଲେଜରେ ଅଧ୍ୟୟନ ସମୟରୁ ହିଁ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ବାଣୀ ବକ୍ତୃତା ଆଦର୍ଶ ପ୍ରତି ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇଥିଲେ । ପଣ୍ଡିତ ଉତ୍କଳମଣୀ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସଙ୍କର ସାହିତ୍ୟ ଲାଭ ଓ ଆଦର୍ଶ ଚରିତ୍ର, ସ୍ଵଭାବ, ଦେଶପ୍ରେମ, ଜାତୀୟତା, ବାଞ୍ଚାଳିତଙ୍କୁ ଜାତୀୟ ସ୍ରୋତରେ ସାମିଲ ନିମନ୍ତେ ବହୁଳ ଭାବେ ଉପାଦାନ ଯୋଗାଇଥିଲା । ଏଥି ସହିତ ଦେଶାତ୍ମବୋଧ ସଂଗୀତ, ଚର୍ଚ୍ଚା, ରଚନା କ୍ରମରେ ଜାତୀୟ ଜୀବନଧାରାକୁ ସର୍ବସାଧାରଣ ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ । ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ବ୍ରିଟିଶ ରାଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆହ୍ଵାନ, ସ୍ଵାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କର ଜାତୀୟତା ଜାଗରଣ ଉତ୍ସାହ ଉତ୍ସାହ, ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ଓ ତ୍ୟାଗ ବାଞ୍ଚାଳିତଙ୍କୁ ଜାତୀୟ ସ୍ରୋତରେ ସାମିଲ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଥିଲା ।

ସଂଗ୍ରାମୀ ଜୀବନ :

ଭାରତୀୟ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରି ବାଞ୍ଚାଳିତ ବିଭିନ୍ନ ସଂଗଠନ ସମ୍ମିଳନୀ, ପଦଯାତ୍ରାରେ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରି ନିଜର ଅପୂର୍ବ ସଂଗୀତ ମୂର୍ଚ୍ଛନାରେ ଜନମାନସରେ ଜାତୀୟ ଭାବଧାରା ସର୍ବତ୍ର ଖେଳାଇ ଦେଇପାରିଥିଲେ । ସ୍ଵ ୧୯୨୧ ମସିହା ଜୁନ ମାସରେ ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ, କବିଙ୍କର ନିଜ ଗ୍ରାମ ଇରମକୁ ଆସି ସଭା ସମିତି ଜରିଆରେ ଭୂମିକା ତାଙ୍କର ସଂଗଠନ ଦକ୍ଷତା, ଜାତୀୟ ସଂଗୀତର ମୂର୍ଚ୍ଛନାରେ ବିହ୍ଵଳିତ ହୋଇ ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ନିଜେ ତାଙ୍କର କବିତାରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

“ଦେଶ ଜାତି ପ୍ରୀତି ସରସ୍ଵତୀ ନଦୀ
ବହୁଛି ଇରମେ ଶତମାର୍ଗ ଭେଦୀ
ଏ ଅନ୍ଧଃ ସଲିଳା ଏ ସାରା ଭାରତେ
ଜାତୀୟତା ଧାରା ବହିବ ନିରତେ ।
ଦେଶାତ୍ମବୋଧର ତାରୁ ଗନ୍ତାଘର
ଇରମ ସୁରମ୍ୟ ଜାତୀୟ ନଗର”

ଅସହଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଚାର ହେବା ସହିତ ବାଞ୍ଚାଳିତଙ୍କ ନେତୃତ୍ୟରେ ନିଶା ନିବାରଣ ନିରକ୍ଷରତା ଦୂରୀକରଣ, ଅସ୍ଵଶ୍ୟତା ବର୍ଜନ, ବିଦେଶୀ ଦ୍ରବ୍ୟ ବର୍ଜନ ଇତ୍ୟାଦି ରଚନାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମମାନ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସହିତ ଉଚ୍ଚ ବାର୍ତ୍ତାମାନ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ବାଞ୍ଚାଳିତ ନିଜ ରଚିତ ସଂଗୀତ ମାଧ୍ୟମରେ ଜନ ଜାଗରଣ କରାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର କେତେକ ଜାତୀୟଭାବ ଉଦ୍ଘୋଷଣ ସଂଗୀତ ତତ୍କାଳିନ ଆଲୋଚନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲା । ଗାଥା ସ୍ଵାଧିନ ଭାରତ ସ୍ଵାଧିନ ଭାରତ,

ସ୍ଵାଧିନ ସ୍ଵାଧିନ ସ୍ଵାଧିନରେ' କିମ୍ବା "ଛୁଇଁଦେଲେ ଛୁଅଁତା ହେଲି ଗଲା ମୋ ଜାତି / କେତେ ପାପ ନ କରୁଛି ନିତି ପାହିଲେ ରାତି" କିମ୍ବା 'ତେଜ ତେଜ ଭାଇ ବିଦେଶୀ ବସନରେ' ଓ

“କାହୁଁ ଅଇଲେ ବିଦେଶରୁ ବେପାରୀ
ସବୁ ସାଇଲେ ହେଲୁ ଆମେ ଭିକାରୀ”

ଇତ୍ୟାଦି ସଂଗୀତ ମାନ ଉତ୍କଳର ଘରେ ଘରେ ଆଦୃତ ହୋଇଥିଲା ଓ ସାଧାରଣ ସମସ୍ତେ ଅନୁ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲେ ।

କବି ବାଞ୍ଛାନିଧିଙ୍କର ନିଜର ଉତ୍କଳ ଭୂମି ପ୍ରତି ଯେତିକି ସମ୍ମାନ ଓ ଭକ୍ତି ଭାରତ ମାତାକୁ ଭକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ସଂଗୀତ ମାଧ୍ୟମରେ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ପରମ ଉଦାରତାରେ ଉତ୍କଳ ତଥା ଭାରତର ସମ୍ମୁଖିତ ଏକତାଳରେ କାମନା କରୁଥିଲେ । ଭାରତ ବର୍ଷ ନିଜର ମାତା ସଦୃଶ କବି ଗାଇଥିଲେ :-

“ସୁନ୍ଦର ମା’ ମୋର ଭାରତ ଜନନୀ ଗୋ
ତୋ ପରି ମୋର ନାହିଁ ଏ ଅବନୀ ଗୋ
‘ଜୟ ଜୟ ଭାରତ ଜନନୀ
ବନ୍ଦଇ ତୋ ପାଦ କମଳେ” ***
(ବାଞ୍ଛାନିଧି ପଦ୍ୟାବଳୀ)

କଂଗ୍ରେସ ନେତୃତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଚରମ ଓ ନରମପଛା ମାନଙ୍କର ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦାବୀରେ କବି ବାଞ୍ଛାନିଧି ଝୁଟା ସ୍ଵରାଜ୍ୟର ସାର୍ଥକତାରେ ସହିଆନ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଗାଇଥିଲେ –

“କି ହେବ ସେ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଘେନି ଯେବେ ମୋର ନପୁରେ ପେଟ
ଖଟି ଖଟି ମଲେଣି ମୂଲିଆ ତାଷୀ ତଷି ଦାନା କନା ନିଅଷ”

ସ୍ଵାଧିନତା ସଂଗ୍ରାମ ସମୟରେ ନେତାଜୀ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷଙ୍କର ସଂଗ୍ରାମର ଭୂମିକା ଆଦର୍ଶ ଜାତୀୟତାଭାବେ ଓ ଦେଶ ଗଠନର ଚିନ୍ତାଧାରା କବି ବାଞ୍ଛାନିଧିଙ୍କୁ ବହୁ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା, ନିର୍ଭୀକ ଓ ଚେତନାଶୀଳ ଭାବେ ମତପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସ୍ଵ ୧୯୨୮ ମସିହାରେ କଲିକତା ମଇଦାନରେ ସୁଭାଷ ବୋଷଙ୍କର ଅପୂର୍ବ ଜାତୀୟତା ଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ ସାରା ଭାରତରେ ବ୍ରିଟିଶ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଅଭିନବ ବହି ପ୍ରକଳିତ କରିଥିଲା ଓ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ ନେତାଜୀଙ୍କର ଅପୂର୍ବ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶନ ସମୟରେ ନେତାଜୀଙ୍କର ଡାକରାରେ କବି ବିଦ୍ରୋହ ହୋଇ ଗାଇଥିଲେ:-

“କହ କହ କେଉଁ ଜାତି ପାଇଛି ମୁକତି
କରି ହୁରି ହାରି ଗୁହାରି
କହ ପାଇଚି କେ ସୁଖ ଲିଭାଇଛି ଦୁଃଖ
ମାଗି ମାଗି ପଥ ଭିକାରି” ***

ସ୍ଵ ୧୯୨୧ ମସିହାର ଅସହଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନ ଠାରୁ ୧୯୩୦ ଲବଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆନ୍ଦୋଳନ, କନିକା ଅତ୍ୟାଚାରର ଆନ୍ଦୋଳନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ନିଜର ଜାତୀୟ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କବିତା ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟବାଦୀ ସାହିତ୍ୟର ବିଶିଷ୍ଟ ସମ୍ପଦ ଭାବେ ଗଣ୍ୟ କରାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ସ୍ଵଳ୍ପ ଜୀବନ କାଳରେ ଜାତୀୟ ସଂଗୀତ, ଜାତୀୟ କବିତା ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜକୁ ସଂଗ୍ରାମରେ ଝାସ ଦେଇ ଦୁଇଥର କାରାବରଣ କରିଥିଲେ । ଏଇ ମାତ୍ର କେତେକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ । ବାଞ୍ଛାନିଧି ତାଙ୍କର ସ୍ଵଳ୍ପ ଜୀବନ କାଳରେ ଜାତୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର କବିତା, ସଙ୍ଗୀତ, ଜାତୀୟ କବି ରୂପେ ଗଢ଼ି ତୋଳିଛି । ତାଙ୍କର ଶେଷ ଜୀବନର ୧୯୩୮ ମସିହା ଅପରେଲ ୧୯ ତାରିଖ ତାଙ୍କ ଭଦ୍ରକ ବାସଭବନରେ ଅବସାନ ଘଟିଥିଲା, ଯେଉଁ ସମୟରେ କି କବି ତାଙ୍କର

ଭଙ୍ଗା କୁଡ଼ିଆରେ ଭଙ୍ଗା ପରାଶରେ
ଭଙ୍ଗା କବିତାକୁ ଯୋଡ଼ୁଥିଲି
ମୋର ଭଙ୍ଗା ଜୀବନକୁ କବିତା ଡଙ୍ଗାରେ
ଭସାଇ ନେବାକୁ ଲୋଡ଼ୁଥିଲି ।

କବିତା ମାନ ରଚନାରେ ବ୍ରତୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଅକାଳ ବିୟୋଗ ସମଗ୍ର ଓଡ଼ିଶାରେ ବିଷାଦର ଛାୟା ଖେଳାଇ ଥିଲା । ମାତ୍ର ତାଙ୍କର କୃତି ଆଜି ବିସ୍ମୃତି ଗର୍ଭରେ । ହେଲେ ସେ ବିଶାଳ ଜନତାକୁ ତାଙ୍କର କବିତା ଡଙ୍ଗାରେ ଭସାଇ ନେଇଥିଲେ ।

ଯତୀନ୍ଦ୍ର ମୋହନ ମହାନ୍ତି